

Maria Zeylandowa

Ląd, pow. Słupca

Informator Archeologiczny : badania 4, 179-180

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KUKAWKA, pow. Krasnystaw

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Lublinie

Badania prowadziła mgr Grażyna Bownik. Finansował WKZ w Lublinie. Pierwszy sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne.

Grodzisko położone jest w lesie leśnictwa Bończa, około 1 km na południowy zachód od wsi Kukawka, usytuowane jest na wyniesionej ponad okoliczne wzniesienia górze.

Badania wykopaliskowe miały charakter sondażowy. Przekopano obszar o powierzchni 50 m² w dwu działkach usytuowanych w stosunku do siebie pod kątem prostym, przecinających wał i obejmujących część majdanu. Obserwacje profili wykopów pozwoliły stwierdzić, iż wał okalający wzniesienie zbudowany był z gliny i umocniony palową konstrukcją drewnianą. Sądząc po grubości osuniętych zwałów przepalanej gliny, prawdopodobnie wskutek dużego pożaru, pierwotna wysokość wału wynosiła około 2,5 m.

Po wewnętrznej stronie wału odkryto resztki przepalanej konstrukcji drewnianej, zbudowanej z grubych pali ułożonych poziomo, równoległe do linii wału, tworzących w obecnym stanie rodzaj łąwy. Być może, iż jest to wewnętrzne lico wału, zwalone po osunięciu się jego na zewnątrz.

Nieliczne drobne ułamki ceramiki odkryte w wykopach nie pozwalają na razie datować grodziska. Jego niewielkie rozmiary, wybitnie obronny charakter (umocnienia, niedostępność oraz niewielka ilość zabytków znalezionych w stosunkowo cienkiej warstwie kulturowej) pozwala przypuszczać, iż było to grodzisko typu refugium.

Planowane na przyszłe sezony badania wykopaliskowe grodziska jak i poszukiwania powierzchniowe na sąsiednich polach może pozwolią na bardziej szczegółowe wnioski.

LĄD, pow. Słupca

Muzeum Archeologiczne w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Maria Zeylandowa. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Poznaniu. Siódmy sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne.

Prace wykopaliskowe w Łądzie koncentrowały się w tym roku w dwóch punktach podgrodzia:

- 1) Badano część podgrodzia na północ od grodziska, na skaju fosy. Przebadano 2 ary stwierdzając występowanie jam z dużą zawartością skorp i kości zwierzęcych. Fosa od strony podgrodzia ma bardzo regu-

larny skośny skłon. Dno fosy w postaci calcowego piasku występuje na głębokości 2,30 m od obecnego dna zachowanej fosy. Ukształtowania dna nie udało się zaobserwować. Napływająca woda oraz obrywające się ściany wykopu uniemożliwiły obserwację. W części północnej aru 48, po stronie przybrzegowej fosy, zaobserwowano duże, dość regularne skupisko kamieni tworzące rodzaj grobli. W skupisku tym znaleziono złoty paciorek oraz monetę — denar Władysława II.

- 2) W drugim punkcie podgrodzia, po stronie zachodniej grodziska, odkryto również część osadniczą w postaci jam, następnie przylegające do tej części cmentarzysko szkieletowe oraz zarys czworokątnej budowli — najprawdopodobniej wspomnianego w źródłach kościoła. Zarys stanowi tok gliniany, miejscami z gęsto występującymi grudkami zaprawy wapiennej, drobnymi tłuczonymi kamieniami i nielicznymi ciosami kamiennymi. Północno-zachodni narożnik budowli wsparty jest na dużym głazie. Całość czworokątnego zarysu ma wymiary 7×8 m. W części wschodniej zachowane są występy sugerujące absydy. Najmniej jeszcze zbadana jest południowo-zachodnia część budowli, którą stanowi zwalisko kamieni na ogół drobnych, ale zdarzają się wśród nich też ciosy. Rumowisko zalega częściowo na cmentarzysku. Szerokość toku glinianego wahająca się od 1 do 1,20 m oraz występowanie ciosów kamiennych (choć nielicznych) świadczą o istnieniu na tym miejscu kamiennej budowli romańskiej.

Dokładniejsze datowanie budowli jest w tej chwili kwestią otwartą.

LEDNICA, pow. Gniezno
Ostrów Lednicki

Muzeum Początków Państwa Polskiego na Lednicy

Stanowisko 2

Badania prowadzili: mgr Jerzy Łomnicki, mgr Emilia Kihl-Byczko, mgr Teresa Cieślakowa przy konsultacji naukowej prof. dr Jana Żaka. Finansowało PWRN w Poznaniu. Drugi sezon badań na podgrodziu. Okres wczesnośredniowieczno X—XII wiek.

Celem badań prowadzonych na podgrodziu było uchwycenie na wyspie wschodniego przyczółka mostowego wyspy oraz określenie jej pierwotnej morfologii.

W związku z powyższym założono 3 wykopy sondażowe (I/70, II/70 oraz III/70) o łącznej powierzchni około 250 m² oraz kontynuowano prace na wykopie zeszlórocznym I/69. Prace na tym wykopie doprowadzono do calca, który wystąpił na głębokości 2,70 m.